

komandanti bodejo le politični duhovniki. Cerkevna oblast bi morala duhovščini sploh vsako politikovanje prepovedati. Kajti preje ne bode miru!

Italijanski „bratci“. V Trientu so Italijani raztrgali sliko našega cesarja. Prišlo je do burnih prizorov. Baje je policija že več teh iredentovskih hujskačev zaprla. Laški bratci dvigajo vedno ponosneje svojo glavo. Treba bode tem protiaustrijskim fantalinom jezike skrajšati!

Na Češkem so vsled narodnega spora razmere prav žalostne postale. Deželni odbor nima več denarja in je moral že najnujnejše izdatke zapreti. Zdaj se poroča, da je deželni odbor češki zastavil krono sv. Venceljna, ki je bila vedno nekako svetišče za vse narodne Čeha. O jerum, jerum!

Na Srbskem pričeli so socialisti veliko agitacijo za vpeljavo splošne in enake volilne pravice za moške in ženske. Vodja te agitacije je soc. dem. poslanec Kozlerović.

Schicht Stearin-sveče
LEDA

najfinejša vseh mark! Apartni, elegantni zavoj!

Ne tečejo!	Ne kadijo!
Ne dišijo!	Ne delajo saj!

Gorijo s svetlim, mirnim plamenom. 372

Prvaški advokati.

(Izvirni dopis iz Kranjske.)

Begunje, Gorenjsko 4. 12. 1910.

Zadnjič ste pisali o politični moralni slov. voditeljev; iz tega smo spoznali, kako ptiči vodijo vboگو slov. ljudstvo. Jaz sem dal brat „štajerca“ našim kmetom obeh slov. strank ter so odobraval pisavo lista, češ ljudstvo je le predobro, samo voditelji so nič vredni. Naši advokati odirajo kmete tako, da je groza. Tukaj Vam podajam nekaj, kar upam da boste oteli pozabljivosti. Dr. Pegan je znan klerikalni advokat; v vseh prireditvah farške stranke je prvi za dr. Zlindra raz političnega osla, bo dr. Pegan zajahal to kljuse. . .

Za deželnega poslanca ga je že naša farška moč spravila in pri kmetijski družbi je prvi agitator. On najbolj vpije, da „se kmetije odirajo“ in da se jim mora pomagati. . . Tukaj imate krasen izgled, kako je treba kmetu „pomagati“, kako dr. Pegan „pomaga“. Tukaj pri nas t. j. v Žgošči pri Begunjah je bil pomladni požar uničil posestniku Janezu Gašperinu in njegovi ženi vso hišo z gospodarskim poslopjem do tal; odnesla sta le golo življenje. Kako je ogenj nastal, se ne ve; ta dva sta pa brez podlage sumila posestnika in gostilničarja M. Jagodiča, svojega soseda. Ta je po dr. Peganu vložil tožbo in tudi tožbo dobil.

Sedaj pošlje dr. Pegan račun obtože-

nima Janezu in Ivani Gašperin, glaseč se na 132 K 35 h. Obtožitelja kot uboga pogorelega se začudita nad tem računom; ena pot iz Ljubljane pa v Radovljico, to je pa le malo preveč! Takoj se podasta k okrajni sodnji v Radovljico in se pritožita nad silnim računom. Zdaj pa sodnik napravi nov račun, ki znaša le 47 kron 50 vinarjev. Torej je sodnik dr. Peganov račun znižal za 84 K 85 h. . . In tak dr. Pegan se šteje med „rešitelje in voditelje“ kmeta. Računa pa kmetom trikrat več, kakor postava določa! Proč z ožeruhi! Proč s Peganom! Jaz bi že to dal v naše liberalne liste, pa ti vrage vsi vkup drže in bi gotovo ne objavili, ker so vsi jejnaki! Ta Pegan je tudi bil začasa septemberskih dogodkov v preiskavi. Dr. Pegan se ni pritožil po sodniško odmerjenih stroških, ampak sprejel 47 K 50 v. Vas torej prosim, objavite te vrstice o tem „svetem“ doktorju; vsa dežela Vam bo hvaležna, posebno pa njegovi volilci tam doli na Dolenskem. Dr. Pegan je menda tudi deželni odbornik.

Opomba uredništva: Radovoljno smo objavili ta dopis, ker nam je dokaz, da so slovenski advokati povsod enaki in da imajo povsod za slovensko ljudstvo odprto — mošnjo. Na Koroškem imamo dr. Brejca, ki je »slovenski voditelj«, kateremu je pa »štajerc« že opetovano očital, da nepostavno visoko računi. In moč ni tožil. Na Štajerskem imamo dr. Benkoviča, kateremu smo isto že večkrat očitali; obljuboval nam je, da nas bode tožil, ali do danes ni imel poguma. Mi imamo dr. Lešnika, ki je »slovenski voditelj« in je slovenskega kmeta za 20 vinarjev tožil in zarubil. Mi imamo dr. Brumena, ki si ekspenzarje dvakrat zaračuni itd. In na Kranjskem imamo dr. Pegana, ki si trikrat toliko računa, kakor to postava dovolj itd.

Vbogo slovensko ljudstvo!

Dopisi.

Iz Ptujске gore. Volitve za novi občinski odbor so razpisane, reklamacije končane. Narodnjaški reklamacijski odbor jih je rešil, kakor je bilo pričakovati, pristransko. Kadunce kot načelnik tega odbora se je zmirom postavlja kot turški paša; on noče volilcev v volilni imenik postaviti, kateri plačajo še enkrat več državnega davka, kakor on sam; neka volilka se ni sama oglasila, zato se jo hoče ob volilno pravico spraviti, akoravno se je od drugih volilcev reklamiralo. Takih slučajev je napravil ta čedni reklamacijski „komision“ čez 20. . . Ja, mogočni naš Jurček zahteva, da bi moral vsaki k njemu po kolenih priti, da mu lahko uhe nabere, kakor je on tega navajen. Ali zelo se motiš! Nekemu tukajšnjemu posestniku pravi: „Govori, sedaj si pri občinskem uradu, pa ne doma pri babi“. Iz tega sledi Jurčekova ošabnost in olikanost. Jurček in njegov stari Marko že sedaj lovita uboge vdove, da naj jima dajo pooblastilo za volitev. Pa kak bodo to storile, ko se Jurčeka ne želijo za župana več. Ja šment, sedaj so uboge vdove dobre? ko so pa one v sili prosile za podporo glede suše in toče, pa je ta čedni župan rekel: „Nisi potrebna, saj še ne cerkavljješ!“. . . Naših volilcev pa je dol-

znost, da na to hinavščino vdove opozorijo! Geslo mora veljati: Jurček nam županil ne bo!

Šmarje pri Jelšah. Dragi mi „štajerc“! Našemu fajmoštru Bohancu je 4. t. m. na prižnici zmanjkalo božje besede. Zato se je tebe, dragi „štajerc“ privoščil, bo pa on sam poskusil. Ali sam se čuti preslabega. Zato se je na naše žene obrnil in jih hujskal, da naj „štajerca“ iz svojih hiš odpravijo. Misli si je pač: kar vrag ne more, baba pripomore. . . Pa ne bo kruha iz te moke. Kajti žene „štajercijancev“ so zavedne. One vedo, da je boljše vse brati, kakor mariborske klerikalne cuje. . . Žalibog, da tudi stari fajmoštri ne morete brez politike pridgovati. Potem ni čuda, da mladi kaplani sploh samo politiko prežveketujejo. Kakoršni mojster, tak je po navadi tudi pomagač. Imeli smo dolgo let dobrega duhovnika v osebi č. g. dekana Jug, ki je znal pridgovati, da bi človek celi dan poslušal. G. Jug niso nikdar proti „štajercu“ agitirali. Zato pa prosimo, da bi nam zdaj v svetem adventnem času drugače govorili. Listi so politična stvar, advent pa še ni političen postal. Opazovalec.

Grize. Znano je od starega župana Šulerja, da ko so ga iz županskega stolca smuknuli, je ostal občini čez 1700 K dolžen. Že lansko leto si je „frist“ naredil do novega leta. Pa ni bilo nič; do aprila zopet ni bilo nič; do hmelja, da ga prodal, pa zopet ni bilo nič. In zdaj si je „frist“ zopet naredil do novega leta. Kaj bo? Vi občinski kimovci, zakaj se pustite vedno za vaše nosove vleči? Menda bodeše še čakali, da bode ta vzorni gospodar otavo pokosil in potem občini plačal. Oj ti klerikalci znajo pač gospodariti! Namesto da bi od Šulerja denar tirjali, ki leži pri njemu brez vsacega interesa, zvišali so nam raje občinske doklade. V enem letu je dal klerikalni župan Pikel dvakrat doklade zvišati. Šuler je popreje s 60 % izhajal in je že občini 1700 K dolžan ostal. Zato „štajerc“ zmirom podučuje, da kar je v klerikalnih krempljih, to vse poka. Ja, ja, je resnica! Le poglejmo sosedno občino Pletrovče, ki je že dolgo v klerikalnih krempljih, — kakšne razprtje so tam! V novem letu se zopet vidimo!

Tuhtar.

Roginska gora. Dragi „štajerc“, tudi iz naše občine treba je kaj izvedeti. Dne 9. in 10. listopada je bila pri nas občinska volitev. Najstarejši ljudje se ne spominjajo, da bi se kedaj v naši občini tako strastno agitiralo. Nekateri gospodje v črni suknji se pač za volitev bolj brigajo nego za prižnico. Tu je bil neki kaplan iz Zibike, Anton Kovačič, po domače Danjlov Tonče. Ta gospod je morda dobro študiral za duhovski stan, ali za volitve pa še ni izštudiral. Hodil je dva dneva od hiše do hiše in volilce na volišče podil. Bilo je slabo vreme in ta zibiški Tonče je bil dva dneva brez južine. Treba mu je to bilo, kajti ta Tonče iz Zibike plačuje davka celih 49 vinarjev. . . Na prižnici ta gospod tako govori, da komaj vsaki deseti poslušalec kakšno besedo razume. Pri volitvah pa mu je jezik tako gladko tekkel, da je vsakdo mislil, da je naravnost iz Rima poslan. Ali vso agitiranje vbojemu Tončku ni pomagalo in propadel je s svojo dolgo sukno. Upamo, da se bode kaplan zanaprej svojega poklica držal, volitve pa pri miru pustil. Kmetje smo dovolj pametni, da znamo sami voliti in volili bomo tiste, ki jih mi hočemo. Prihodnjšč več!

Občani.

Od sv. Lovrenca slov. g. Res, predragi nam „štajerc“, se bode marsikateremu izmed tvojih bralcev smešno zdelo, če glih je meni jokanja vredno v tej moji nesreči, katera se mi je pripetila pred 14 dnevi. Namreč vsi lasje na glavi stopili so mi po konci in zdaj moram pa s tak kodrasto glavo po fari hoditi, nič ne pomaga ne topla ne mrzla voda. Marsikateri bralcev bi pa me le znal vprašati, kaj da se mi je pripetilo. Mogoče sem se prestrašil, kar je tudi bilo. Bilo je namreč predpretečenega tedna, ko sem hodil po Gabrčkem vrhu po svojih opravkih. Kar naenkrat srečam na cesti že neko bolj priletno ženskinjo osebo, katera je bila čisto županovi Micki iz Gabrnika podobno. Gnala si je sicer nekega krojača, kateri še je tudi ledik, v svojo vinsko klet na zabavo. Ker pa je mene žali Bog v tistem trenutku najbolj žejna mučila, odločil sem ta za mene žalostni za njiju veseli

Češka politika.

Dosedaj vodil je češko politiko znani dr. Kramarž, ki je s slovenskim eks-županom Hribarjem romal po Rusiji in je vedno zasledoval panslavistične cilje. Možu ni bilo nikdar dovolj za Avstrijo; navduševal se je pa vedno za krvavo Rusijo carja-batjuške. Češki poslanci pa so mu sledili skozi drn in trn. Da slovenski poslanci nimajo mnogo srca za avstrijsko domovino, je itak splošno znano. Zato so tudi dr. Kramarža za nekega „pol-boga“ častili. Brzkone je bil tudi ta češki voditelj komandant, ki je slovenskim poslancem na Štajerskem zapovedal, da morajo deželni zbor razbiti. In na češko komando so to tudi storili. . . Zdaj pa so Čehi sami izpredvideli, da taka prenapeta politika ne more dobiti sadov prinašati. In odstavili so zadnjič dr. Kramarža kot načelnika. S tem je ta človek tako rekoč politično mrtev. Na njegovo mesto so si Čehi izvolili dr. Fiedlerja, ki velja za zmernega in pametnega politika. Upati je torej, da bodejo Čehi s svojo brezobzirno, rusofilsko politiko ponehali. Naša slika kaže odstopivšega dr. Kramarža in nastopivšega dr. Fiedlerja. Pri vsemu temu imamo le eno željo: da bi namreč tudi sloven-

ski poslanci prišli do prepričanja, da zveleizdajniška protiaustrijska politika prav nič ne velja. S tem, da se deželne zbornice in državno zbornico razbije, ni ničesar storjenega. Z bičem bi bilo treba pognati razne dr. Korošce, Grafenauerje in dr. Šušteršiče. . .

prigodek v „Štajerca“ dati. Ogledati si hočemo sicer ta dva človeka bolj natanko. Ker do Micke si res tega mislil ne bi, da bi ona kedaj z možkim seveda z ledičnim govorila, ker je ena izmed prvih Marijinih hčerke in ona je sicer videti, da je na ves moški spol huda in da zakaj niso same ženske na svetu, zakaj so nepotrebni moški! In iz njenega obraza je bilo videti da še se hnduje, za kaj da Bog ni samo Eve ustvaril, zakaj se je trebalo Adama. Ah glejte jo, le zdaj se je Micka sprevidla, da je tudi zraven takšnih dobro biti, kateri hlače in gata nosijo. Ta krojač je sicer neki F. H., blagajnik „Mlade zveze“, pa izobraževalnega društva, kateri je bil taisti dan kot krojač najet pri nekem posestniku na Kukavi A. L. Ker pa se je Micki predolgo zdelo, da F. ni, šla si je ta Marijina hčerka sama po njega, ga odgnala v svojo podzemeljsko jamo, v klet. Seveda nista celo popoldan prišla iz te jame in celega popoldne ni bilo drugega vun slišati kak dvakrat bum-bum. Takrat sta gotovo enega frišnega na pipo devala; seveda se je to v tednu dvakrat godilo. Takšne so naše hčerke Marijine; prej se roti ter pravi, da ga ni mati rodila ne zemlja nosila. Seveda dokler jo nikdo ne mara; kak hitro pa se ji kateri nasmehne, potem pa se nje obraniti ne more. Seveda mi Lovrenčani njima tega veselja nismo nevošljivi, še veselimo se, ter nameravamo kdaj bode ta gostija naročiti 15. stotov smodnika ter največje topiče, kateri še so zdaj v delu, ker takrat se mora veseliti ves svet od jadranskega do severnega ledenega morja. Moje želje pa so take zraven: Gospod urednik, da prej gotovo moji lasje na staro mesto ne pridejo, dokler vi tega v „Štajercu“ ne ponatisnete, ker tudi jaz nameravam iti na gostijo. Kampagres.

Iz okraja Sv. Lenart slov. gor. V zadnji številki je „Štajerc“ poročal o nesramnem škandalu, ki se je končal pred mariborsko okrajno sodnijo. Cela vrsta klerikalnih svinjarjev je bilo v večmesečno ječo obsojenih, ker so med seboj slabše ravnali kakor psi. Človeku se to naravnost gnusi in kmetje v celem okraju kimajo z glavami in pravijo: da so slovenski klerikalni pristaihi taki svinjarji, to bi pač nikdar ne verjeli!... Najhujši svinjar Breznik je bil tudi eden najhujših nasprotnikov nemške šole. Z vsemi močmi je delal ta v nedoletne fante za ljubljene poštenjakoviči proti nemški šoli. V večmesečno ječo obsojeni svinjar Breznik je stric tavnika slovenske posojilnice Krambergerja. Seveda je ta Kramberger tudi zagriženi prvak, čeprav menda nima stricovih čednih navad. Na vsak način bi priporočali temu Krambergerju, da naj se raje bolj za svojega strica briga, nego za politiko in protinemško hujskarijo... Nemška šola je prvakom in njih priganjačem trn v peti. Ti ljudje naj bi napravili veleslovensko, srbofilsko šolo, v kateri naj bi Breznik podučeval. Vse kar je prav, ali kmetje iz šentlenartskega okraja se sramujemo čez te klerikalne svinjarje, ki so nam hoteli nauke dati. Fej, fej, fej! Vsaka stvar ima svoj konec in nasprotniki „Štajerca“ prihajajo vedno k najslabšemu koncu!

Dramlje. Našemu župniku Ogrizeku je že dolg čas, ker že dolgo ni bil v „Štajercu“ imenovan. Kakor navadno vsako nedeljo, tako je tudi dne 7. decembra zbobnal pridigo od vseh retrov skupaj nanošeno. Posebno ga je pičilo, ko si dragi „Štajerc“ nekaj Mohorjane pokrtačil, namreč je iz prižnice godrnjal — to je v „Štajercu“ pisano! Radoveden sem, kako on dobi „Štajerca“ v roke že v soboto? Naročen na njega ja ni? Saj pravi, da ga je greh brati. Mogoče da vtakne svoj debeli od alkohola plavi nos že opoldan na pošti v reči, ki ga nič ne brigajo. Ni čudno, da je večkrat iz pošte prineseni „Štajerc“ ves masten, ker si Ogrizek nima časa od pečenke mastnih rok obrisati... Pletovarčan.

Dobrna — Neuhaus. Dragi „Štajerc“, namanim ti, kako se zdaj na Dobrni godi. Tako tudijo in jokajo tisti člani bralnega društva, kateri so za izginjenega tička dobro stali pri slovenskih posojilnicah na Dobrni, v Žalcu, Celju, Ljubljani, Vojniku, Vitanju itd. Ta je bil mojster vseh slovenskih narodnjakov, on jih je naučil bitanje moliti in politiko uganjati! Ta gospod je namreč Matevž Pirtovšek, nekdanji topliški vrtnar in poznejši krčmar ter trgovec in

barantač za živino, sadjem ter bogve kaj še vse. Vsi so ga radi imeli. Dokler je bil vrtnar, delal se je za močnega Nemca. Potem je začel s krčmo in da bi dobil več gostov, obrnil se je po vetru in se dal v slovensko bralno društvo vpisati. Seveda so vsi narodnjaki potem k njemu vrel in ga hvalili na vse pretege. On pa je delal na vse pretege dolgove in narodnjakarji so mu pri vseh slovenskih posojilnicah dobro stali... Zdaj pa je moža zmanjkalo in z njim tudi nekih 140.000 kron... Kje si, veliki Slovenec Pirtovšek? Kje cvetijo zdaj tvoje rožice? Žalujoci zaostali na Dobrni jokajo debele solze za tabo in stiskajo prazno možnjo na otožno srce. Pirtovšek, Pirtovšek, kaj si storil... *

Iz Amerike. * America Lincoln Ills. *) Kaj ne, brat urednik, da imate tudi zame nekaj kubičnih pelcev prostora, to se pravi, ne zame, ampak za moj dopis, ker jaz ne morem iti v preljubljeni mi Ptuj. Ptuj je res lepo mesto in ima mnogo lepih prebivalcev (pomislite n. pr. le štajerske holke!), toda meni je Lincoln Illinois vse eno bolj všeč, posebno letos, ko imamo tako krasno jesen, kot že davno ne. Kako lepo je n. pr. po nedeljah sprehajati na lov po tihem gozdu, po šumečem suhem listju, stokrat lepši, kakor po hrupnih in obširnih ulicah, ko mora človek se neprestano paziti, da ga kakšni voz ali avtomobil ne povozi, ki se dosti ne brigajo za delavca. Le verjemite, da tudi „obljubljena dežela“ ima svoje prijetnosti... Delamo še tu dosti stalno, a vendar nam pa tu in tam med tednom dovolijo malo počitka; no pa za nas mlade fante, vzamemo vsak svojo puško in hajd na lov; dostikrat se pripeti da pridemo domov brez živali in vrh tega še lačni, a vendar nas pa včasih razveseli, da zagledamo kakšnega zajca; potem pa sprožimo naše petelince bing—bing pok, tako da mora uboga živalca pasti. Ne gremo pa nikdar na lov brez pijače, če nimamo prave sreče na živali, potem pa vzamemo vsak en požirek, tako da vidimo dva zajca iz ednega. Delo se tukaj dobi, a vendar jih mora večinoma čakati po par tednov, posebno novo došli, ko morajo kaj začeti delati. Slovenskih podpornih društev imamo tukaj dve; želeli bi bilo, da bi ustanovili še eno društvo in sicer „Čitalnico“. Rojakov, ki radi čitajo lepe knjige, je tu precejšno število; v naši pet do šest trajajoči zimi bi si lahko z ustanovitvijo „Čitalnice“ priskrbeli najlepšo zabavo in razvedrilo po napornem delu in to z malimi sredstvi. Le pomislite: ko tuli burja okoli hišnih voglov in se komaj strehe malo vidijo iz snega, pridem od dela in zasadem častno mesto ob gorki peči, pred-se kozarec vina ali kar že, pa knjigo ali „Štajerca“ v roke, ter od časa do časa prezirljivo pogledam tje v beli, obširni svet in srečen ter zadovoljen sem tako, kot čifut v Abrahamovem naročju ali pa pravoverni Moslemin v devetih nebesih. Kadar pa mi taka zabava ne bode več ugajala, tedaj bode z menoj pri kraju in storil bodem, kakor tisti Mohamedanec: obesil se bodem — namreč na vrat kake lepe holke! Najbrž pa bo takrat še parkrat skopnel tisti sneg, ki ga sv. Petra tvornica gori pod mrzlo luno ni zgotovila. Posebno letos so baje goriz z delom zaostali, ker imata glavna superintendenta Peter in Elija to-

* Radovoljno objavimo ta dopis; naši pristaihi so pač tudi v Ameriki dobre volje. Prav imajo! Amerikanci, širite „Štajerca“.

liko opravi ti z nagajivimi zrakoplovci, ki vedno silijo v višave, kamor so nekdanj smeli le naturalizovani nebeški državljani in k večjem še kaka lepa mlada, gorska vila... Glej ga gronšek, kam sem zašel, kmalo ne bi znal nazaj, kakor Wellman s svojim zrakoplovom. Upam pa, da mi oprostite, ker to je čisto naravno, da mi ubogi trpini, ki se v globočini zemlje prerivamo sem in tje, hrepenimo navzgor na jasni in čisti zrak v solčne višave. Če pa sem že malo preveč napisal, se hočem pa odslej poboljšati, da vam želim obilo naročnikov za nam velepotebnega „Štajerca“ in koledarja in najboljši uspeh. Končno pozdravljam vse rojake in rojakinje po širni Avstriji! John Debelak.

Kuga na gobcih in parkljih govede.

⚡ Pozor kmetje! ⚡

Ta nevarna živinska bolezen se je pojavila na Štajerskem in grozi naši živinoreji. Najstrožje odredbe so tukaj potrebne. Doslej se je bolezen razširila v okrajih Deutsch-Landsberg, Gradec, Leibnitz in Voitsberg. V zmislu tozadevnih postav izdalo je e. k. namestništvo sledeče odredbe do preklica:

1. Sodnijski okraj Gradec, mesto Gradec, politični okraj Deutsch-Landsberg, Leibnitz in Voitsberg, nadalje sodnijska okraja Kirchbach in Cmurek izjavijo se kot okuženi. Vled tega se tam prepove promet živali s parklji t. j. govede, ovce, koze, svinje v živem stanju. Prepovedan je torej dovoz in izvoz teh živali v in iz teh okrajev. Skozi te okraje se sme živali le v zmislu postavnih določil po železnici peljati, brez „umladanja“.

2. Zlasti je prepovedano: a) obdržanje živinskih sejmov (živinskih razstav, premiranj itd.); b) nakup za kupčijo in eksport določenih živali po potovanju od vasi do vasi in od posestva do posestva; c) priganjanje govede čez večje pokrajine in malih živali (telet, koz, ovc, svinj) sploh; d) svinje, mačke, pse in perutnino se ne sme na javnih cestah in prostorih okoli letati pustiti; e) ne sme se živali skupno pri studencih, potokih, bajerjih napajati; f) osebe, ki pridejo v svojem opravilu s takimi živali v dotiko, ne smejo na posestva, kjer se nahajajo živali s parklji; g) okrajne oblasti dovolijo lahko primerne izjeme.

3. Železniške oblasti morajo vozove, ki prihajajo iz teh pokrajin, označiti kot „okužene“.

4. V celi štajerski deželi se morajo predmeti, ki se jih rabi pri prevažanju živine (rampe, prostori za nalaganje živine, mostovi, stopnice itd.) po vsakokratni rabi čistiti in desinficirati. To desinfekcijo se mora vedno takoj po rabi s svežim apnenim mlekom (20% apna to je 1 kila na 5 litrov vode) izvršiti. Istotako gnoj, stelja, smeti.

5. Prestopki teh določil se v zmislu postave kaznujejo!

D o s t a v e k: Cela spodnja in srednja Štajerska je okužena! M. dr. se je tudi za okrajna glavarstva in mestne urade Radgona, Maribor, Ptuj, Celje, Ljutomer, Konjice,

Tolstojeva smrt.

V zadnji številki smo poročali, da je umrl največji ruski pisatelj grof Lev Tolstoj. Prinesli smo tudi njegovo sliko in ga pokazali kot kmetovalca, ki na polju orje. Tolstoj bil je velikanski učenjak, ki je krščanstvo le iz stališča ljubezni tolmačil. Svoje spise in dobiček, ki bi se napravil iz njih, zapustil je Tolstoj ruskemu ljudstvu. Naša slika kaže na levi strani grofico Tolstoj, ženo pokojnega modrijana. V sredi vidimo komteso Aleksandro, katero je pokojnik najbolj ljubil in kateri je glasom testamenta tudi vse spise podelil. Na desni strani pa vidimo zdravnika

Gräfin Tolstoj Komtesse Alexandra Tschertkoff

Čertkofa, ki je bil vedni zdravnik in spremljevalec grofa Tolstoj. Bržkone se bode o tej zadevi še pred rusko sodnijo govorilo.